

[Bente Juncker]

kan der såmænd ikke være nogen grund til at kritisere. Det har været brugt i nogle amter før. På den måde kan man selvfølgelig nok reducere antallet af vagtlægens besøg helt naturligt. Det kan man, men der er ikke noget nyt i det, for sådan har det været mange steder.

Jeg vil gerne spørge ministeren: Hvis en læge har visiteret til daglæge dagen efter og man står med en syg, som man vurderer bør have lægehjælp, men visitationen altså siger nej, er det så sådan – det ved jeg nemlig ikke, så det spørger jeg om – at man som patient eller som pårørende kan kræve, at lægen skal komme?

Fra Roskilde Amt foreligger en beskrivelse, der siger, at nu må vi det her kæmpe luksusforbrug for befolkningen til livs. Det har de vænnet sig til i en årrække. Det skriver Roskilde Amt til sine amtsrådsmedlemmer. Det er fra social- og sundhedsforvaltningen.

De skriver også klart, at det er klart, at dette luksusforbrug skal bringes ned på et langt lavere niveau. »Det er klart,« skriver de, »at der skal store besparelser til.« Og så skriver de, at der skal ske en aktivering af patienternes egne ressourcer, og derved opdrager man dem til at bruge sundhedsvæsenet mere hensigtsmæssigt. Jeg forstår ikke helt, at nogle amtsrådsmedlemmer, som dog har ansvaret for dette i Roskilde Amt, kan lægge ryg til de betegnelser.

Ministeren siger også, at vagtlægernes tjeneste er amternes ansvar. Det er vi helt enige i, men det er altså også vores ansvar her i Folketinget. Det er os, der bliver hængt ud på forsiderne, når der sker en lægelig fejl i amterne. Det gør vi altså. Og det er os herinde, borgerne helt naturligt klager til, og det er af samme grund, for de kender stort set ikke en amtspolitiker i deres eget amt. Så derfor mener jeg, at denne forespørgsel fra Fremskridtspartiet er udmærket begrundet.

Jeg skal til slut sige efter den ordveksling, jeg har haft med hr. Martin Glerup fra Socialdemokratiet om de økonomiske rammer, at Centrum-Demokraterne selvfølgelig også kan stemme for dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Fru Bente Juncker rejste en interessant problemstilling, nemlig problemstillingen med hensyn til den belastning, det kan blive, hvis man bliver bedt om at henvende sig i konsulta-

tionen om natten i stedet for at modtage besøg af vagtlægen. Jeg synes, det er en spændende problemstilling, som vi ikke har fået belyst tilstrækkeligt fra ministerens side.

Jeg vil gerne spørge, om man også dér som gruppe 1-sikret falder ind under punkt 1 i cirkulæret om befordringsgodtgørelse i henhold til lov om offentlig sygesikring, altså gruppe 1-sikredes transport til og fra akut skadebehandling hos alment praktiserende læge. Vil transport til akut skadebehandling kunne paralleliseres til det at have brug for en vagtlæge om natten, som så ikke kommer, men beder om, at man selv henvender sig i konsultationen?

Elisabeth Arnold (RV):

Vi har nu i nogle timer diskuteret dette meget medrivende drama om, hvordan vagtlægeordningen skal tilrettelægges, og lad mig allerførst slå fast, at Det Radikale Venstre synes ikke, at der skal gribes ind i de indgåede overenskomster. Vi har set på det materiale, der er blevet fremlagt i Sundhedsudvalget vedrørende adskillige amters vagtlægeordninger, og det ser jo ud til, at mange amter har løst opgaven på fornuftig vis og uden de store problemer. Derfor skal der ikke fra vor side lyde en generel kritik af amterne.

Men det er jo påfaldende, at i dette drama, hvor der er mange aktører – Folketinget, sundhedsministeren, finansministeren, amterne, lægerne, kommunerne og borgerne – er der mange forskellige roller, som skal fordeles. Der er både skurke og helte, ofre, forfulgte uskyldigheder og desværre også en del statister. For mig er der ingen tvivl om, at heltene i denne sag er de kommuner, der meget tidligt råbte vagt i gevær og sagde: Kan vi ikke få lov til selv at supplere den ordning, amtet har planlagt for os, vi synes ikke, den er god nok. Derved blev der sat skub i diskussionen, som vi alle sammen fulgte levende med i, og som viste og demonstrerede med al ønskelig tydelighed, at der var enkelte amter, som simpelt hen ikke tog samarbejdet med kommunerne tilstrækkelig alvorligt.

Ministeren har i dag redegjort for, at det var nødvendigt med en samordning af sundhedsopgaverne i aften- og nattetimerne mellem amterne, kommunerne og de praktiserende læger, fordi kommunerne havde opgaverne med ple-